

společenstevní. Předmětem exekuce může pro ně býti jen to, co jest člen společenstva sám oprávněn žádati na úrocích a podílu na zisku a co by mu připadlo v případě zrušení společenstva nebo jeho odchodu ze společenstva. Podle toho je zákonem vyloučena exekuce zabavením a prikázáním společenského podílu. Výpověď společenského podílu nepatří vůbec do exekučního návrhu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Stěžovatel připouští, že exekuce na členské podíly člena společenstva jest nepřípustná, namítá pouze, že z exekučního návrhu jasně vyplývá, že navrhl exekuci pouze na to, co pro povinného vybude při jeho výstupu ze společenstva. Tomu však tak není, neboť právě z exekučního návrhu, obzvláště z poslední jeho věty vyplývá, že stěžovatel navrhl exekuci i na členský podíl povinného. Není na soudu, aby teprve vypátral, o jaké nároky navrhovatelí vpravdě jde. Přináleželo naopak stěžovateli, aby podle § 54 ex. ř. odst. 3 přesně a určitě označil části majetku, na které má býti exekuce vedena. Stěžovatel jest na omylu i co do otázky výpovědi. Soudy jsou povinny přijímati a doručovati odpůrci výpovědi pouze v příčině hypotekárních pohledávek (§ 119 j. n.), v příčině jiných pohledávek však taková povinnost je nestihá (srovnej odpověď min. sprav. k dotazu o ustanoveních nových procesních zákonů, příl. k min. nař. ze dne 3. října 1897 Věstník čís. 44 k § 119 j. n. a rozh. Gl. U. 134).

Čís. 14239.

Doznan-li odesílatel, že balení bylo nedostatečné, vadné, nebyla zákonná domněnka, že škoda vznikla z této příčiny, vyvrácena pouhým zjištěním, že poškození vzniklo nesprávným a nedbalým uložením balíku ve vagoně železničními zřízenci.

(Rozh. ze dne 14. března 1935, Rv I 572/33.)

Žalobkyně tvrdíc, že zboží (plst') bylo zasláno firmě S. do stanice K. v bezvadném stavu a v obalu, odpovídajícimu obchodním zvyklostem, domáhá se žalobou na čsl. státu náhrady škody tvrdíc, že zřízenci dráhy se zásilkou špatně nakládali, ji špatně naložili do vagonu, čímž se plst' prodřela a stala se úplně neupotřebitelnou. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d k dovolání žalovaného změnil rozsudky nižších soudů a žalobu zamítl.

D ů v o d y :

Odesílatel doznal se v nákladním listě, že odeslané v jutě balené zboží je nedostatečně baleno. Podle čl. 49 žel. př. ř. ručí odesílatel za správnost svých údajů a prohlášení v nákladním listu a stihnou ho všechny následky toho, že tyto údaje nebo prohlášení jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné. Tímto prohlášením byl odesílatel vázán a uznal podle § 3 čl. 56 žel. př. ř., že zboží k přepravě předané bylo nedostatečně baleno, a podle § 5 čl. 56 cit. zák. ručí za následky toho, že obal je vadný a nese všechny škodu z toho vznikající. Za tohoto stavu věci byla železnice oprávněna dovolávati se podle čl. 90 § 2 lit. b) žel. př. ř. zákonné domněnky, že škoda na přepravovaném zboží povstala mohla podle okolností vzniknouti z nedostatečnosti nebo vadnosti obalu a že z té příčiny také vznikla, jak jí toto dobrodiní § 3 čl. 90 žel. př. ř. přiznává. Na žalobkyni bylo, by tuto zákonnou domněnku vyvrátila přesným důkazem, že škoda z nedostatečného nebo vadného balení nemohla vzniknouti a také nevznikla. První soud usoudil, že balení přepravovaného zboží odpovídalo povaze a ceně zboží a obchodní zvyklosti, takže se dráze nelze dovolávati ustanovení čl. 90 § 2 lit. b) žel. př. ř., a že poškození nevzniklo z vadného balení, nýbrž nesprávným a neodborným uložením balíku ve vagoně železničními zřízenci, za něž železnice podle § 101 žel. př. ř. ručí. Odvolací soud vyslovil, že železnice byla by vyviněna, kdyby zjištěné poškození bylo zaviněno vadností obalu, poněvadž však jest zjištěno, že příčinou poškození nebyl obal, nýbrž špatné uložení ve vagoně železničními zřízenci, nemůže prý se dráha na ustanovení čl. 90 žel. př. ř. odvolávati a ručí za škodu. Při tomto právním nazírání na věc přezírají však oba nižší soudy skutečnost odesílatelem zboží doznanou, že balení bylo nedostatečné, vadné, se kteroužto skutečností zákon spojuje zákonnou domněnku, že z této příčiny škoda vznikla. Tato zákonná domněnka nebyla vyvrácena přesným důkazem, že z ní vzniknouti nemohla, neboť byť i bylo zjištěno, že poškození vzniklo nesprávným a nedbalým uložením balíku ve vagoně železničními zřízenci, není tím ještě podán zákonem požadovaný důkaz, že poškození zboží nemohlo vzejíti z nedostatečného balení, kterýžto důkaz bylo žalobkyni provést, aby nastala povinnost železnice k náhradě škody.

Čís. 14240.

Zákaz započtení stanovený v druhé větě druhého odstavce § 118 zákona ze dne 21. února 1929 čís. 26 Sb. z. a n. neplatí, bylo-li podle § 177 lit. a) v doslovu čl. I. zákona ze dne 14. července 1931 čís. 125 Sb. z. a n. provedeno zvýšení dávek pensijního pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, odpovídající započtení poloviny nepojištěné doby služební.

(Rozh. ze dne 14. března 1935, Rv I 219/34.)